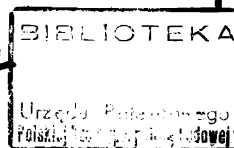

10 stycznia 1931 r.

F42c 15/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12738.

Kl. 72 i 3.

Schneider & Cie
(Paryż, Francja).

Bezpiecznik do zapalników uderzeniowych.

Zgłoszono 7 maja 1929 r.
Udzielono 21 listopada 1930 r.
Pierwszeństwo: 20 lipca 1928 r. (Francja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest bezpiecznik zapobiegający działaniu bardzo czułych zapalników uderzeniowych zbyt blisko od wylotu lufy działa. Zadaniem bezpiecznika jest zapobieganie działaniu zapalnika w wypadku, gdy przed wystrzałem przez zapomnienie nie został zdjęty kaptur wylotowy.

Bezpiecznik posiada zaporę umieszczoną w znany sposób na drodze pomiędzy mechanizmem uderzeniowym zapalnika, a ładunkiem pocisku, która usuwa się po wystrzale pod ciśnieniem gazów małego ładunku prochowego, zapalanego zapomocą dodatkowego mechanizmu uderzeniowego.

Zasadnicza cecha charakterystyczna nowego bezpiecznika tego znanego typu jest ta, że zapora posiada kształt rygla, wystającego nazewnątrz i posiadającego na jednym końcu boczny występ, na który mogą działać bezpośrednio lub zapomocą młoteczka gazy małego ładunku prochowego, zapalanego przez dodatkowy mechanizm uderzeniowy.

Gazy, wytworzone w ten sposób, znajdują się w kanale nieposiadającym żadnego połączenia przez kadłub zapalnika z pomieszczeniem kadłuba zapory, wobec czego nie mają dostępu do ładunku pocisku.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu

du jedną z form wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny zapalnika, typu znanego, zaopatrzonego w bezpiecznik według wynalazku. Fig. 2 przedstawia przekrój poprzeczny wzdłuż linii 2—2 na fig. 1.

W kadłub zapalnika *b* został wbudowany nader lekki mechanizm uderzeniowy, nadający zapalnikowi bardzo dużą czułość. Mechanizm ten może być jakiegokolwiek znanego typu i tylko dla przykładu przedstawiono na rysunku mechanizm uderzeniowy, zawierający we wspólnej osłonie *a*¹ iglicę *a*² i spłonkę *a*³ z podsypką prochu. Osłonę przytrzymuje w kadłubie zapalnika sztyfcik *a*⁴. Bezpiecznik składa się z zapory umieszczonej na drodze pomiędzy mechanizmem uderzeniowym a ładunkiem pocisku w poprzecznej komorze, wykonanej w tym celu w kadłubie zapalnika. Według wynalazku zaporę *C* posiada boczny występ *C*¹ i jest umieszczona w odpowiednim wycięciu zewnętrznej powierzchni kadłuba zapalnika. Część *c*² tego występu *c*¹ jest tak umieszczona, że podlega wprost lub zapomocą młotka *d* działaniu gazów ładunku prochu *j* umieszczonego w kanale kadłuba zapalnika. Kanał ten nie ma żadnego połączenia z pomieszczeniem kadłuba zaporę *c*. W kanale tym znajduje się pomocniczy mechanizm uderzeniowy jakiegokolwiek znanej budowy, który posiada iglicę *e*, sprężynę *g* i spłonkę *f*. Ziarno prasowanego prochu *h* znajduje się pomiędzy spłonką *f* a ładunkiem *j*, przyczem czas spalania się tego ziarnka prochu jest obliczony w ten sposób, żeby osiągnąć zwłokę np. jednej sekundy.

Odgałęzienie *i*¹ kanału *i* służy do odprowadzania nazewnątrz gazów prochowych. Zaporę *C* przytrzymywana jest zwykle w kadłubie zapalnika *b* zapomocą zawleczeni *m*. Zaporę posiada kanał podłużny *c*³, który łączy się z kanałem pionowym *c*⁴. W razie niewłaściwego (nie w porę) działania mechanizmu uderzeniowego, gazy

mogą ulotnić się nazewnątrz przez *c*⁴ i *c*³.

W spoczynku narządy znajdują się w położeniu przedstawionem na rysunku. Przy wystrzale iglica *e* mechanizmu pomocniczego pod działaniem siły bezwładności ścisną sprężynę *g* i zbija spłonkę *f*, której płomień zapala ziarno prasowanego prochu *h*. Spalanie się tego ziarnka prochu kończy się po pewnym oznaczonym czasie, kiedy pocisk znajduje się w odpowiedniej odległości od wylotu lufy. W tej chwili dopiero ładunek *j* zapala się, a gazy, powstające przy wybuchu, działając na młotek *d*, który styka się z występem *c*² zaporę, zrywają zawleczkę *m* i wypychają z kadłuba zapalnika zaporę i młotek *d*. Wówczas dopiero płomień podsypki prochowej spłonki *a*³ otrzymuje dostęp do ładunku pocisku. Gdy młotek *d* wykonany jest nie odrębnie, lecz jednolicie z zaporą, można oczywiście unieruchomić tę ostatnią, umocowując młotek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bezpiecznik do zapalników uderzeniowych posiadający zaporę umieszczoną na drodze przepływu gazów pomiędzy mechanizmem uderzeniowym a ładunkiem pocisku, która powinna być usunięta ciśnieniem gazów dodatkowego ładunku prochowego, zapalanego przy wystrzale zapomocą pomocniczego mechanizmu uderzeniowego, znamienny tem, że zaporę (*c*) jest umieszczona w kanale poprzecznym kadłuba zapalnika i posiada u swego końca, wychodzącego nazewnątrz, występ (*c*¹—*c*²), na który działają bezpośrednio lub zapomocą młotka (*d*) gazy dodatkowego ładunku prochowego, przyczem ładunek tego prochu i pomocniczy mechanizm uderzeniowy znajdują się w kanale nieposiadającym żadnego połączenia z kanałem (*h*), łączącym główny mechanizm uderzeniowy z ładunkiem pocisku.

2. Bezpiecznik według zastrz. 1, znamienny tem, że zapora posiada kanał podłużny wychodzący nazewnątrz zapalnika i łączący się z pionowym kanałem głównego mechanizmu uderzeniowego zapalnika, wobec czego w wypadku przedwczesnego dzia-

łania zapalnika gazy prochowe wychodzą nazewnątrz.

Schneider & Cie.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

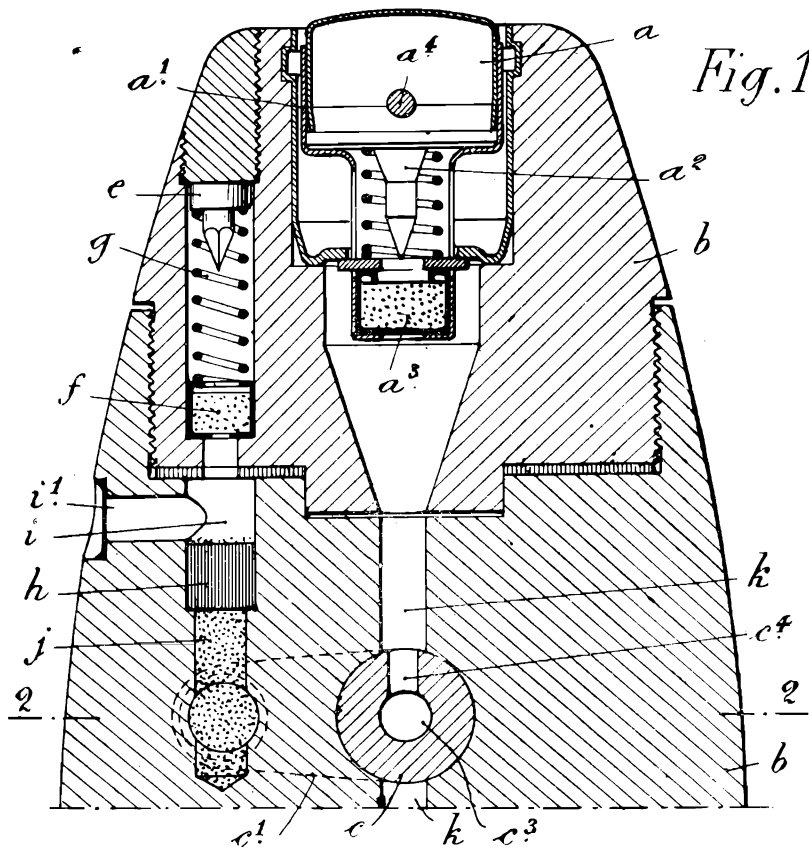

Fig. 1

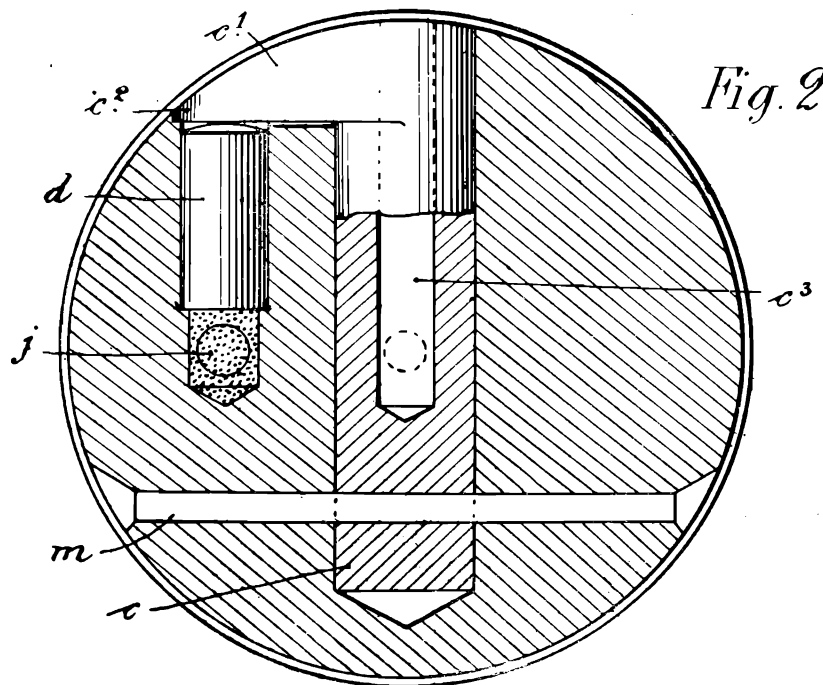

Fig. 2